

opusdei.org

La Transfiguració del Senyor al mont Tabor

El 6 d'agost celebrem la festa de la Transfiguració del Senyor. Oferim diversos textos sobre l'origen de la festivitat i materials per pregar.

02/08/2024

Quan sorgí la festa de la Transfiguració del Senyor?

La solemnitat de la Transfiguració neix, probablement, de la commemoració anual de la dedicació

d'una basílica en honor a aquest misteri que es va aixecar al mont Tabor.

Al segle IX la festa es va introduir a l'Occident i, més tard, durant els segles XI i XII es va començar a celebrar també a Roma, a la basílica vaticana. Es va incorporar al calendari romà pel Papa Calixt III (1457) en agraïment per la victòria de les tropes cristianes davant els turcs en la batalla de Belgrad, el 6 d'agost del 1456.

Què se celebra a la festa de la Transfiguració del Senyor?

A l'Orient cristià, la *Transfiguració del nostre Déu i Salvador Jesucrist* és una de les solemnitats més grans de l'any, juntament amb la Pasqua, Nadal i l'Exaltació de la Santa Creu. En ella s'expressa tota la teologia de la divinització mitjançant la gràcia, de la naturalesa humana que, revestint-se de Crist, és il·luminada

per l'esplendor de la glòria de Déu. Units a Jesús, assenyala l'ofici de lectures del ritu romà, «brillarem amb la nostra mirada espiritualitzada, renovats en certa manera en els traços de la nostra ànima, fets conformes a la seva imatge».^[1]__

Amb Pere, Jaume i Joan, en aquesta festa se'ns convida a posar Jesús al centre de la nostra atenció: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut; escolteu-lo».^[2]__
L'hem d'escoltar, i deixar que la seva vida i ensenyaments divinitzin la nostra vida ordinària. Així resava sant Josepmaria: «Senyor nostre, aquí ens tens disposats a escoltar tot allò que vulguis dir-nos. Parla'ns; estem atents a la teva veu. Que la teva conversació, caient en la nostra ànima, inflami la nostra voluntat perquè es llanci fervorosament a obeir-te».^[3]__

Escoltar el Senyor amb la disposició sincera d'identificar-se amb Ell ens porta a acceptar el sacrifici. Jesús es transfigura «per treure del cor dels seus deixebles l'escàndol de la creu,»^[4] per ajudar-los a suportar els moments foscos de la seva Passió. Creu i glòria estan íntimament unides. De fet, es va fixar el 6 d'agost com a festa de la Transfiguració en relació amb l'Exaltació de la Santa Creu: entre totes dues celebracions transcorren quaranta dies que, en algunes tradicions, formen com una segona quaresma. Així, l'Església bizantina viu aquest període com un temps de dejuni i de contemplació de la Creu.

José Luis Gutiérrez

Extracte de l'article: Les festes del Senyor durant el Temps de durant l'any (II)

^[1] Anastasi el Sinaita, *Sermón en el día de la Transfiguración del Señor*

(*Lectio altera* de l'ofici de lectures de la Litúrgia de les Hores del 6 d'agost).

[2] *Mt 17, 5.*

[3] Sant Josepmaria, *Sant Rosari*, 4t misteri de la llum.

[4] *Missal Romà*, prefaci de la Transfiguració del Senyor.

Evangelí del dia comentari

Quatre textos de sant Josepmaria sobre la Transfiguració del Senyor

I es va transfigurar davant d'ells: la seva cara resplendí com el sol i els seus vestits es tornaren blancs com la llum (Mt 17, 2).

Jesús: veure't, parlar-te! Romandre així, contemplant-te, abismat en la immensitat de la teva bellesa i no parar mai, en aquesta contemplació! Oh, Crist, qui et veiés! Qui et veiés per quedar ferit d'amor a Tu!

I es va sentir una veu, del núvol estant, que deia: Aquest és el meu Fill, l'estimat, en qui m'he complagut: escolteu-lo (Mt 17, 5).

Senyor nostre, aquí ens tens disposats a escoltar tot allò que vulguis dir-nos. Parla'ns; estem atents a la teva veu. Que la teva conversació, caient en la nostra ànima, inflami la nostra voluntat perquè es llanci fervorosament a obeir-te.

Vultum tuum, Domine, requiram (Ps 26, 8), cercaré, Senyor, el teu rostre. M'il·lusiona tancar els ulls, i pensar que arribarà el moment, quan Déu vulgui, que podré veure'l, no com per mitjà d'un mirall, i en imatges

obscures... sinó cara a cara (1 Cor 13, 12). Sí, el meu cor té set de Déu, del Déu viu: ¿quan vindré i veuré la faç de Déu? (Ps 41, 3).

*Sant Rosari, 4t misteri de Llum,
Transfiguració del Senyor*

Mai no compartiré l'opinió —encara que la respecto— dels qui separen l'oració de la vida activa, com si fossin incompatibles.

Els fills de Déu hem de ser contemplatius: persones que, enmig del brogit de la multitud, sabem trobar el silenci de l'ànima en col·loqui permanent amb el Senyor: i mirar-lo com es mira un Pare, com es mira un Amic, a qui s'estima amb bogeria.

Forja, 738

La nostra condició de fills de Déu ens portarà —hi insisteixo— a tenir esperit contemplatiu enmig de totes les activitats humanes —llum, sal i ferment, per l'oració, per la mortificació, per la cultura religiosa i professional—, fent realitat aquest programa: com més dintre del món estiguem, més hem de ser de Déu.

Forja, 740

Persuadiu-vos que no resulta difícil convertir el treball en un diàleg d'oració. Pel sol fet d'oferir-l'hi i posar fil a l'agulla, Déu ja escolta, ja encoratja. Aconseguim l'estil de les ànimes contemplatives, enmig del treball de cada dia! Perquè ens envaeix la certesa que Ell ens mira, alhora que ens demana un

venciment nou: aquest petit sacrifici, aquest somrís a la persona inoportuna, el fet de començar pel quefer menys agradable però més urgent, aquesta cura dels detalls d'ordre, amb perseverança en el compliment del deure quan seria tan fàcil d'abandonar-lo, aquest «no deixar per a demà el que hem d'acabar avui»: tot per donar-li gust a Ell, el Nostre Pare Déu! I potser damunt la taula, o en un lloc discret que no cridi l'atenció, però que a tu et serveixi com a despertador de l'esperit contemplatiu, hi poses el crucifix, que ja és per a la teva ànima i la teva ment el manual en què aprens les lliçons de servei.

Si et decideixes —sense rareses, sense abandonar el món, enmig de les teves ocupacions habituals— a entrar per aquests camins de contemplació, de seguida et sentiràs amic del Mestre, amb el diví encàrrec d'obrir les senderes divines de la

terra a la humanitat entera. Sí, amb aquesta tasca teva contribuiràs a l'extensió del regnat de Crist en tots els continents. I se succeiran, una rere l'altra, les hores de treball ofertes per les nacions llunyanes que neixen a la fe, per als pobles d'orient privats bàrbarament de professar amb llibertat les seves creences, per als països d'antiga tradició cristiana on sembla que s'ha enfosquit la llum de l'Evangelí i que les ànimes es debaten en les ombres de la ignorància... Aleshores, quin valor que ateny aquesta hora de treball!, aquesta continuació d'una estona més, d'uns minuts més amb el mateix deler, fins a rematar la feina. Converteixes, d'una manera pràctica i senzilla, la contemplació en apostolat, com una necessitat imperiosa del cor, que bat a l'uníson amb el dolcíssim i misericordiós Cor de Jesús, Senyor Nostre.

Amics de Déu, 67

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/article/la-
transfiguracio-del-senyor-al-mont-
tabor/](https://opusdei.org/ca-es/article/la-transfiguracio-del-senyor-al-mont-tabor/) (27/03/2025)